

ligt at betegne Forffjellen imellem den 1ste og 2den Art af Vold ved til Ordene „Fug og Slag eller anden personlig Vold“ i § 197 at føie: „uden dog at tilføie ham Saar eller anden Skade“, hvormed da maae sammenholdes Udtrykkene i § 200: „Saar eller Skade paa Hælbred“. Fornemmelig tør vistnok Ordet „Skade“ saavel efter den ældre Lovgivning som efter Fdg. 1833, særligt dens §§ 2 og 3, antages at have faaet en saa bestemt, ogsaa i den almindelige Sprogbrug hjemlet, Betydning, at Domstolene (Rævningerne) neppe vil være i nogen Tvivl om, hvad der i Almindelighed skal henregnes til dette Begreb, der navnlig — for at nævne nogle specielle Tilfælde — ikke kan antages at omfatte ubetydelige Rifter, Hovenhed, blaae Pletter paa Legemet o. s. v.; og om der end i enkelte Tilfælde muligt kan opstaae nogen Uvisshed, om et tilføiet Onde kan karakteriseres som en „Skade“, vil saadan Uvisshed dog ikke være af anden Natur end de mange factiske Tvivls spørgsmål, hvis Afgjørelse maa overlades til Domstolene. Overlæget har man vel i § 197 fundet Anledning til særligt at fremhæve som en skjærpende Omstændighed, men ligesom man dog ikke har troet at burde foreskrive ubetinget Straf af Fængsel, hvor simpel Vold er overlagt, saaledes har man paa den anden Side meent, at det vilde være urigtigt ganske at udelukke Anvendelsen af denne Straf for uoverlagt Vold, naar hensees til, at denne kan være af en meget graverende og krænkende Bestaaffenhed og Bøder efter Omstændighederne en kun lidet virksom Straf. Paragraphen er derefter affattet saaledes, at Overlæget kun fremhæves som en Omstændighed, der navnlig vil kunne medføre Fængselsstraf. — Som qualificeret skal efter § 198 den simple Vold ansees, der øves imod Slægtninge i opstigende Linie, og det vil formeentlig findes at være aldeles i sin Orden, at der i saadant Tilfælde ikke blot aabnes Afgang til Anvendelsen af en streng Straf, navnlig Forbedringshuusarbejde — i Udkastets § 198 indtil 2 Aar —, men at tillige Straffens Minimum sættes saa høit, at en saa unaturlig Forbrydelse altid maa drage en alvorlig Straf efter sig; ubetinget at foreskrive Strafarbejde har man dog ikke anseet for rigtigt, med Hen-

sigt til, at Omstændighederne vel kunne tænkes at stille sig saaledes, at den Paagjældendes Brøde bliver mere undskyldelig; og man har derfor sat Minimum til 4 Maaneders simpelt Fængsel (4 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød), hvorved Straffebestemmelsen i Fd. 4de Octbr. 1823 § 22 ogsaa forfaavidt noget formildes. Den i det nævnte Lovsted foreskrevne Forbrydelse af Urveret er der vistnok god Føie til at fastholde, men Bestemmelsen derom synes bedre at høre hjerntime i det følgende Kapitel 32 angaaende de mere civilretlige Følger af Forbrydelser, see § 300. Forsaavidt Volds handlinger af en grovere Art finde Sted imod Forældre, bør iøvrigt vistnok ogsaa en skjærpert Straf anvendes; men til at omtale saadanne Tilfælde som særligt qualificere vil der formeentlig ikke være nogen Opfordring, hvor Volden ifølge sin Bestaaffenhed hører ind under en Straffebestemmelse, der, som Udkastets § 201 angaaende Lemlæstelser m. v., i Almindelighed aabner Afgang til Valget af en høiere Grad af Strafarbejde (indtil 12 Aar), idet der navnlig neppe vil kunne være Spørgsmaal om i noget Tilfælde derfor at anvende Dødsstraf; jfr. iøvrigt Fd. 4de Octbr. 1833 § 22, og selv hvad mindre betydelige Legemsbestadigelser angaaer, turde det uden Tvivl være tilstrækkeligt, saaledes som skeet i Udkastets § 200, at give Afgang til en Skjærpelse af den almindelige Straf, uden just at opstille saadanne Legemsbestadigelser af Forældre som en særlig Klasse af Tilfælde. Til, i Righed med den norske Straffelovs Kap. 15 § 20, at foreskrive en særlig qualificeret Straf for Vold imod Stifforældre, Svigersforældre, Formyndere, Huusbønder m. Fl. har man ligesaa lidet fundet Anledning, som til i Straffeloven overhovedet at optage en særlig Bestemmelse, svarende til Fd. 4de Octbr. 1833 § 23 angaaende Vold imod Personer, hvem man skylder særdeles Ærbødighed eller kjerlig Omhu. Endimindre synes der at være nogen Grund til at tillægge det Sted, hvor Voldsgjerningen udøves, en qualificerende Indflydelse, jfr. den nævnte Fd. § 19. — Derimod turde der være Føie til særligt at omtale den Vold, der i det ægtefællelige Samliv udøves af den ene Ægtefælle imod den anden, jfr. den norske Straffelovs Kap. 15 § 20,